

[Tinning]

fire ordførerindlæg, som vi ellers har måttet overvære.

Jeg er ikke sikker på, jeg fik det hele med i energiministerens opremsning, men jeg vil prøve at nævne nogle af de 7, 8, 9 initiativer, vi har taget eller er ved at tage, og som blev omtalt i første del.

Ministeren omtalte nye finansieringsregler. Det er rigtigt, at vi har fået lavet indeksfinansieringen, og det er såmænd godt nok. Vi havde foretrukket, at man var gået videre, og at man også havde fået en rentesikring med, som vi har diskuteret før.

Ministeren nævnte nye tilskudsregler til den vedvarende energi. Det er meget godt, men det mest interessante er selvsagt den samlede beløbsramme, som er og hele vejen igennem har været disse sølle 110 mill. kr.; og det nytter ikke noget over for en forslagspakke, som satser på en massiv udbygning af vedvarende energi, at komme og bilde os ind, at det er vi sådan set i gang med, fordi vi hele tiden har siddet og pillet med forskellige regler for, hvordan man skal bruge 110 mill. kr. Den går ikke, hr. minister, det er for billigt.

Ministeren talte om afgiftsfritagelse for indenlandske brændsler. Jeg har ikke det fornødne historiske overblik, men det er der måske andre der har. Jeg mener ikke, det er noget, i hvert fald den siddende energiminister har grund til at bryste sig af. Jeg ved heller ikke, hvor mange ministre man skal tilbage i rækken for at finde ud af, hvor det kom fra, men det er i hvert fald en så gammel ting, at jeg synes, det er lidt pinligt, at ministeren hiver det frem.

Så er der denne haldmødebog, som ministeren godt nok har bestilt, men som ikke er kommet, og som jeg derfor heller ikke synes der er meget mere ved.

Dernæst er der den forstærkede indsats for elbesparelser. Det tror jeg også ministeren nævnte. Det synes jeg næsten er det mest pinlige. Jeg hører også Radioavis en gang imellem og læser aviser og er godt klar over, at ministeren drager rundt til forskellige morgenmøder med erhvervslivet, og vi får også nogle gange en pressemeddelelse, hvoraf vi kan se, at ministeren nu har udtalt over en kop kaffe på en virksomhed et eller andet sted, at man skal gøre meget ud af elbesparelser, og så fortsætter kampagnen i øvrigt. Det er stort set, hvad der er i disse meget

berømmede kampanjer, men jeg vil gerne høre noget mere om dette forskningsprojekt, som gav mulighed for elbesparelser. Jeg mener egentlig, at det, der er brug for, er at vende det hele om, og det vil jeg med det samme bede ministeren kommentere. Vi kan måske vende tilbage til det under behandlingen af SFs forslag. Hvad er det for konkrete ideer, som man har tænkt sig at realisere i dette forskningsprojekt, for det er jo det afgørende? Jeg ved som sagt udmærket, at ministeren synes, elbesparelse er en god idé, bevares, men det kan vi jo ikke bruge.

Så fik vi vist om biogassen også at vide, at Ølgaardudvalgets statusrapport er på trapperne, og det er for så vidt også rigtigt nok, men én gang til: hvad så?

Jeg synes sammenfattende om det, at det ikke er nok, når ministeren siger: vi har allerede taget nogle initiativer, for dermed får vi jo reduceret debatten til, om ministeren er klar over, at der er noget, der hedder biogas, at der er noget, der hedder vedvarende energi, at der er noget, der hedder problemer med for stort energiforbrug og for stort og omfattende elforbrug. Men det skal vi jo ikke diskutere, for det ved ministeren selvfølgelig godt, det er da klart. Det, vi skal diskutere, er, hvor meget der skal gøres ved tingene.

I den anden del sagde ministeren, at det i virkeligheden bare er nogle ideologiske markeringer, VS skal have hældt af sig, og det gælder vel nok især den offentlige produktion af halmfyr samt selvfølgelig beslutningsforslag nr. B 113 om energiafgifter for momsregistrerede virksomheder.

Det vil jeg gerne sige noget relativt udførligt om, for jeg synes, at regeringspartiernes ordførere stort set gjorde det mest pinlige, man kan; idet de bare sagde, at det er ideologi, og det er vi jo ikke enige om, så jeg går videre til det næste.

Fru Lone Dybkjær sagde, at man i Det Radikale Venstre har det synspunkt, at man ikke skal pålægge erhvervslivet øgede udgifter og derfor ikke kan støtte beslutningsforslag nr. B 113. Det mener jeg må bygge på en misforståelse.

Jeg tror, at et godt udgangspunkt for forståelsen af dette forslag faktisk skal hentes hos Energiministeriet selv, nemlig i statusnotatet »Energiplanlægning 1986«, hvor man på s. 66 skriver: